

Вторы гласъ.

Ама че си и ты, холамъ! Какъ го й заварилъ!
Що ти трѣбва тебѣ, какъ го не заварилъ; отъ горѣ,
или отъ долу—хешъ биръ бокъ.

Трети гласъ, Драгановый-тъ.

Изѣлъ го владыка-та.

Нѣколко гласове.

Ха, ха, ха!... Изѣлъ го... Да муй сладко!
ха, ха, ха!...

Първый-тъ гласъ.

Ами Маргиола?...

Третий-тъ гласъ.

И тна го изѣла!...

Същи-ти гласове.

Ха, ха, ха!.. И тна го изѣла!.. Да й сладко! Ха,
ха, ха!.. ... трѣбва да не за кефъ!... Хе, хе, хе!..

Сичкы-ти други, шо съ на странж,
като става той – зи смѣхъ,
збирѣтъ са при оныа, дѣто са смѣ-
хѣтъ, и пыхѣтъ единъ другыго:

За какво са смѣхѣтъ, бе?! А бе защо са смѣете?